

Lag om ändring i lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster;

utfärdad den 19 november 2015.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster

dels att 52–56 §§ ska ha följande lydelse,

dels att punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas åtta nya paragrafer, 53 a–53 c och 56 a–56 e §§, och närmast före 56 § en ny rubrik av följande lydelse.

52 § Länsstyrelsens beslut om föreläggande enligt 51 § får överklagas av kommunen till mark- och miljödomstolen.

53 § Mark- och miljödomstolen prövar i övrigt mål om frågor som regleras i denna lag eller i föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

53 a § Rätten ska se till att utredningen i mål enligt denna lag får den inriktning och omfattning som krävs.

53 b § I mål om avstängning av vattenförsörjningen enligt 43 § får rätten, efter yrkande av en part, besluta vad som ska gälla för tiden till dess att frågan har avgjorts genom en dom eller ett beslut som fått laga kraft. Innan rätten meddelar ett sådant beslut, ska den ge motparten tillfälle att yttra sig i frågan.

53 c § Bestämmelsen i 15 kap. 3 § rättegångsbalken ska inte tillämpas i mål enligt denna lag.

54 § En mark- och miljödomstols förelägganden enligt denna lag får förenas med vite.

55 § Mark- och miljödomstolen prövar efter särskild ansökan frågor om utdömning av vite som har förelagts enligt denna lag.

¹ Prop. 2015/16:11, bet. 2015/16:CU8, rskr. 2015/16:37.

56 § I mål enligt denna lag där mark- och miljödomstolen är första instans gäller 56 a–56 e §§ i fråga om rättegångskostnader.

56 a § I mål om inlösen eller ersättning enligt 39, 40 eller 44 § ska

1. i fråga om rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen, huvudmannen svara för rättegångskostnaderna på båda sidor om inte annat följer av 56 d §, och

2. i fråga om rättegångskostnader i högre rätt

a) huvudmannen svara för sina egna rättegångskostnader och för rättegångskostnad som har uppkommit för motparten genom att huvudmannen har fullföljt talan, om inte annat följer av 18 kap. 6 § rättegångsbalken, och

b) bestämmelserna i 18 kap. rättegångsbalken tillämpas i andra fall än de som avses i a.

56 b § I andra mål som ska handläggas enligt bestämmelserna om tvistemål i rättegångsbalken än sådana som avses i 56 a § ska vardera parten svara för sina rättegångskostnader, om inte annat följer av 56 d § eller det annars finns särskilda skäl.

Bestämmelserna i 18 kap. rättegångsbalken ska dock tillämpas i fråga om kostnad för ansökningsavgift.

56 c § I mål om utdömande av vite ska vardera parten svara för sina rättegångskostnader.

Bestämmelserna i 18 kap. rättegångsbalken ska dock tillämpas i fråga om kostnad för ansökningsavgift.

56 d § Trots det som sägs i 56 a § 1 och 56 b § får rätten förplikta en part att helt eller delvis svara för rättegångskostnaderna, om parten

1. har inlett en rättegång utan att motparten har gett anledning till det,

2. på annat sätt uppsåtligen eller av oaktsamhet har föranlett en onödig rättegång, eller

3. har handlat på ett sådant sätt som avses i 18 kap. 6 § rättegångsbalken.

56 e § Om en part enligt 56 d § helt eller delvis ska ersätta motpartens rättegångskostnader och partens ställföreträdare, ombud eller biträde har handlat på ett sådant sätt som avses i den bestämmelsen och därigenom vållat kostnaderna helt eller delvis, kan ställföreträdaren, ombudet eller biträdet förpliktas att tillsammans med parten ersätta kostnaderna. Rätten kan besluta om detta även om någon part inte yrkar det.

2. För en va-anläggning som förklarats för allmän enligt 31 § den upphävda lagen eller motsvarande bestämmelse i äldre lag och som inte är att anse som allmän enligt 2 § den nya lagen gäller följande.

a) Bestämmelserna i 10–22, 24 och 25 §§, 30 § första stycket, 31 § första och andra styckena, 32 §, 35 § andra stycket, 36–43 och 53–56 e §§ den nya lagen ska tillämpas i fråga om anläggningen.

b) Bestämmelserna i den upphävda lagen, utom 5 §, 6 §, 12 a § och de bestämmelser som motsvarar de i a uppräknade bestämmelserna, ska tillämpas så länge anläggningen består som allmänförklarad, dock längst till och

med den 31 december 2016. Mark- och miljödomstolen prövar mål som avser tillämpning av bestämmelser i den upphävda lagen. **SFS 2015:693**

c) Huvudmannen för anläggningen får inte besluta i frågor som rör anläggningens verksamhetsområde. Det som sägs i 7 § den upphävda lagen ska, från och med den 1 januari 2007, endast avse huvudmannens skyldigheter för tiden dessförinnan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

På regeringens vägnar

ÅSA ROMSON

Egon Abresparr
(Miljö- och energidepartementet)

